

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

<http://www.ifat.com/VT/Trans.aspx?ID=3480503&CID=31228756> : לינק לקובץ :

תוכנית : שעת חברה

תאריך : 03/11/2010

שעה : 22:20:00

רשת : רשת ב'

כותרת: פרופ' הלל שמידט, מכון חרוב - דו"ח שמראה כי בירושלים גבוה משמעותית

מיקי מירו: שיעור הפגיעות המיניות והפיזיות בילדים במחוז ירושלים גבוה משמעותית לעומת שאר המדינה, כך עולה מדו"ח חדש של מכון חרוב. ואתה, פרופ' הלל שמידט, מנכ"ל המכון. איך זה קורה?

פרופ' הלל שמידט: קודם-כל, אנחנו יכולים להגיד, שזה שיעור הדיווחים, למען הדיוק. הדיווחים על הפגיעות המיניות והפיזיות באזור ירושלים הוא גבוה יותר. כנראה בגלל גם העובדה שמדווחים על המקרים החמורים ביותר, זה לא אומר שלא מדווחים על המקרים החמורים גם בארץ. אבל מה שמפתיע יותר, הוא דווקא השיעור הנמוך באזור ירושלים, של מקרה הזנחה בהשוואה למקומות אחרים, כי עולה מתוך הנתונים שפרסמנו, שהנושא של הזנחה מקבל את הביטוי הגדול ביותר בין מקרי ההתעללות. באזור ירושלים הוא בין הנמוכים ביותר, 27 אחוז

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

בממוצע מסך כל הפניות לעומת 42 אחוז בממוצע הארצי. וזה מעורר שאלות ותמיהות. אני לא רוצה להאשים אף אחד בכך, אבל אני רוצה להגיד שני דברים. 1. שלצערי הרב, רמת המודעות בקרב הציבור הישראלי לדיווח על מקרי התעללות בכלל והזנחה אולי בפרט, היא לא גבוהה, ובאזור ירושלים זה בא לידי ביטוי. 2. אי-אפשר לשחרר את הציבור כולו מהדיווח, כי כנראה אנשים נרתעים מלדווח על המקרים האלה. אבל יש לדבר על ההרכב הסוציו-דמוגרפי של אזור ירושלים, שיש בה אוכלוסיה חרדית גדולה וגם אוכלוסיה ערבית מאד גדולה, והתפישה של מושג ההתעללות והדיווח עליה, הוא שונה מאשר באוכלוסיה כולה. ולכן מה שאנחנו רואים בתוך הנתונים, שבמקרי פגיעה פיזית ומינית, כנראה שיש דיווחים רבים יותר, שהם באמת המקרים הקיצוניים. אבל דווקא בתופעה שאנחנו מכירים אותה כהזנחה, בין אם זאת הזנחה רפואית, מונעים מהילד טיפול רפואי או תרופות או נגישות לרופא, שאנחנו יודעים שבקרב האוכלוסיות האלה, לפעמים זה פחות, מתוך אי הכרה אולי או היעזרות בכוחות הפנימיים שלהם, המקרים האלה פחות מדי מדווחים, פחות מדי מטופלים, ויש לכך הרבה מאד סיבות.

מיקי מירו: אז אם ננסה לסכם את הנקודה הזאת, אתה אומר, בסה"כ יש מודעות לא מי יודע מה גבוהה, נמוכה, של דיווח, אבל אתה אומר, שעם כל זה, כשמדובר במקרים קיצוניים, יש עליה

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

בדיווח לעומת הזנחה שנתפסת כדבר שאולי זה חלק מהחינוך או חלק מתפישת עולם של קבוצות כאלה ואחרות. פרופ" הילל שמידט: נכון. ודבר נוסף, חייבים להגיד, שמושג ההזנחה בניגוד לפגיעה פיזית או פגיעה מינית, שהיא מוגדרת ויודעים אולי יותר איך לטפל בה, לצערי הרב, המדינה פחות מדי מפתחת כלים ומסגרות ופתרונות ומענים להתמודד עם ההזנחה, כי לא יודעים בדיוק איך להתמודד איתה. מיקי מירו: כן. זו בכלל בעיה של חסרי ישע, גם כשמדברים עם זקנים, אנחנו לא יודעים איך לאכול את זה ואנחנו לא תמיד מגדירים נכון את הדברים, פרט למקרים שהם ברורים, שבהם מכים אנשים ורואים סימנים. בהזנחה לא תמיד רואים סימנים, אבל הרבה פעמים, אתה יכול לראות את אותו ילד שהולך עם בגדים קרועים ועם דברים שבכל אופן, יכולים להקרין התנהגות קצת מוזרה, שיכולה להקרין שהוא לא זוכה לטיפול שהוא היה ראוי לו. כעת, איפה אנחנו נמצאים בכלל מבחינה השוואתית בנושא הפגיעות המיניות והפיזיות בילדים? פרופ" הילל שמידט: אם נגיד שאנחנו מקום טוב באמצע, זה לא נחם אותנו, אבל על-פי הנתונים שבידינו, בישראל אנחנו מוצאים מקרי התעללות או לפחות דיווחים על מקרי התעללות - 16 ילדים לאלף - כאשר באוסטרליה, אנחנו יודעים שיש 66 ילדים לאלף, ובקנדה הדיווחים היו שמה 44 ילדים לאלף ומספר דומה

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

בארה"ב! אלא שחייבים לסייג את הדברים שלי לגבי ארה"ב וקנדה, כלא תמיד במקרה של דיווח, זה מתברר כדיווח שאכן יש חשד אמיתי, ויכול להיות שהרבה מקרים הם של חשדות, אבל לא היה בהם מקרים אמיתיים של התעללות, ואז המספרים טיפה מצטמצמים. אז מכאן שאנחנו לא במקרה הזה, לא שיאני העולם, אבל אנחנו במקום טוב באמצע, כך שאנחנו נימנים פה על משפחת העמים, מבחינת הנתונים שהצגתי אותם קודם.

מיקי מירו: אפשר להגיד באופן כללי, שפה מדובר בנושא חדש יחסית במודעות הציבורית. אני מסתכל במהלך 32 שנות עבודתי, בהתחלה הסתכלו עליי קצת כהזוי שמביא ידיעות כאלה מכאלה ואחרים. אם אנחנו מדברים על המועצה הלאומית לשלום הילד או ממך או מאחרים, כאלה שעקבו אחרי התופעה, נראו כולם הזויים. אבל היום זה מתחיל להיות הרבה יותר בתודעה הציבורית. היום כבר אומרים, אני אלך להתלונן. יש שיפור.

פרופ" הלל שמידט: א. כפי שאתה יודע, את חוק חובת הדיווח.. אבל בהרבה חוקים, לא כולנו מצייתים לחוקים. 2. יש הרבה יותר מערכות התראה באמצעות שירותים שפותחו על-ידי משרד הרווחה. 3. יש תכנית לאומית היום שעוסקת בילדים בסיכון וגילתה הרבה מאד ילדים שלא היו ידועים למערכת והם מופנים היום לטיפול בין בפנימיה, בהשמה חוץ ביתית או במסגרות קהילתיות, שנעשה פחות מדי. אז אני רוצה להאמין שהמודעות גדולה. אבל המספר

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 98-96, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

שאנחנו מייצגים הוא לא אגיד שהוא שלישי הקרחון שאנחנו רואים, אבל עוד הרבה עבודה פנינו, באיתור וביצירת מודעות, ובשינוי תפישה של חלק מהנשים, גם לגבי המושג שעסקנו בו קודם, הזנחה. כי ילד שעוזב את הבית בבוקר וחוזר בערב, והוא משוטט בפחי זבל או ברחובות והאמא לא נותנת את דעתה עליה, אז אולי זה חלק מהתרבות שהילד יחזור בלילה. אבל מבחינה מערבית, בתפישה שלנו, זה בוודאי הזנחה. לכן המלאכה עוד לא הושלמה, יש לנו הרבה עבודה בענין הזה ואנחנו משתדלים לעשות אותה על-ידי הקניית יותר ידע באמת לעוסקים במלאכה. מיקי מירו: אתה אומר, המלאכה לא הושלמה, ואני אפילו הייתי יותר קיצוני, כשאתה מסתכל על תרבות, בוא נאמר, דקות האיכות שהורים נותנים לילדים, שלפעמים מדובר ברבע שעה, לא יביאו למקום הרבה יותר טוב. להיפך, אולי ליותר רע. פרופ" הילל שמידט: מה, באשר לחשיפה של הדברים? מיקי מירו: לא... אנחנו מדברים על הזנחה. אז אני רואה את ההזנחה מתחילה מזה, שהורים בקושי נמצאים עם הילדים שלהם. פרופ" הילל שמידט: יכול להיות. אבל זה החברה המודרנית, שמאלצת את האנשים לעבוד, כי אנחנו לא רוצים אנשים עניים ואנחנו חוזרים לאותו מעגל סמים, כשאנחנו אומרים, האנשים לא יוצאים לעבודה, הם עניים. וגם אלה שיוצאים לעבודה, עדיין מוצאים אנשים עניים. לכן צריכה לבוא פה המערכת הקהילתית

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

ולפתח את אותם שירותים, שהמשפחה העסוקה שאתה מתאר אותה והקרייריסטית לא מסוגלת לתת, אבל לכן צריך לפתח את אותם שירותים, וגם פה אנחנו קצת מאחור, כי גם העלויות של השירותים האלה הם לא כ"כ זולות ואנחנו צריכים לתת את הדעת על פיתוח יותר מסגרות קהילתיות. מיקי מירו: אבל גם אולי להחזיר את עצמנו לנורמליות, ולדעת שיש לנו גם מלווים. פרופ" היילל שמידט: אתה מחזיר אותנו לנורמליות, במובן של המשפחה המסורתית, שיש אבא ואמא, ואנחנו יודעים שהיום המשפחה המסורתית כבר לא קיימת ושיעור הגירושין עולה ומשפחות מפורקות יש יותר ומשפחות מסוגים שונים, שלא הכרנו אותם קודם, של חד הוריות. אז יש לנו היום את כל המגוון הרחב, של כל דפוסי המשפחה! זה לא צריך למנוע מבעדנו, לעשות את המאמצים להכניס לאותם אנשים את המודעות, מה שיותר, של הציבור הרחב, למקרים של התעללות או הזנחה! מיקי מירו: הפרופ" היילל שמידט, מנכ"ל מכון "חרוב", בעקבות הדו"ח החדש שלכם, שמראה שיעור היפגעות מינית ופיזית או עליה בשיעור הדיווח על פגיעות מיניות ופיזיות במחוז ירושלים, תודה רבה לך. פרופ" היילל שמידט: תודה רבה, מיקי.